

Ποιες είναι οι Αρχαίες Ανατολικές Εκκλησίες; Μια προσπάθεια γνωριμίας μαζί τους (Δρ. Πέτρος Παναγιωτόπουλος, Υπεύθυνος Περιεχομένου Πεμπτουσίας)

[/ Πεμπτουσία](#)

Στην Οικουμενική Σύνοδο της Χαλκηδόνας (451), ένα μεγάλο κομμάτι Χριστιανών ακολούθησε το δικό του δρόμο. Πρόκειται για μια οικογένεια εκκλησιών (η Κοπτική της Αιγύπτου, η Αρμενική, η Αιθιοπική, η Συρο-Ιακωβιτική, η Συριακή Εκκλησία Μαλανκάρ στην Ινδία και αυτή της Ερυθραίας), οι οποίες διέκοψαν την εκκλησιαστική κοινωνία με το υπόλοιπο σώμα της Εκκλησίας (το οποίο αποτελούνταν από τα αποκαλούμενα σήμερα ως Πρεσβυγενή Πατριαρχεία και την Εκκλησία της Ρώμης). Η διάσπαση αυτή ήλθε ως αποτέλεσμα των χριστολογικών ερίδων της εποχής, σχετικά με την υποστατική ένωση των δύο φύσεων (θείας και ανθρώπινης) στο πρόσωπο του Χριστού.

Όπως φαίνεται όμως στη δυσάρεστη αυτή εξέλιξη βάρυναν περισσότερο άλλοι λόγοι (πολιτικοί, πολιτισμικοί κ.ά.) παρά θεολογικοί ή εκκλησιαστικοί. Αυτό ήδη είχε υπόψη του και ο άγ. Ιωάννης Δαμασκηνός, όταν παρατηρούσε ότι η απόσχισή τους έγινε με πρόφαση τις αποφάσεις της Συνόδου της Χαλκηδόνας. Γι' αυτό και αμέσως μετά το σχίσμα τους, καταβλήθηκαν πολλές προσπάθειες και έγιναν πολλές συζητήσεις ώστε να αποκατασταθεί η ενότητα στους κόλπους της Εκκλησίας.

Οι εκκλησίες αυτές διατήρησαν πολλά στοιχεία της αρχαίας παράδοσης. Η μοναστική τάξη, η πνευματικότητά τους, διατάξεις της νηστείας και πολλά άλλα συστατικά της εκκλησιαστικής τους ζωής εμφανίζουν μεγάλες ομοιότητες με αυτά της Ορθόδοξης Εκκλησίας, καθώς διατηρήθηκαν σχεδόν αναλλοίωτα από το παρελθόν.

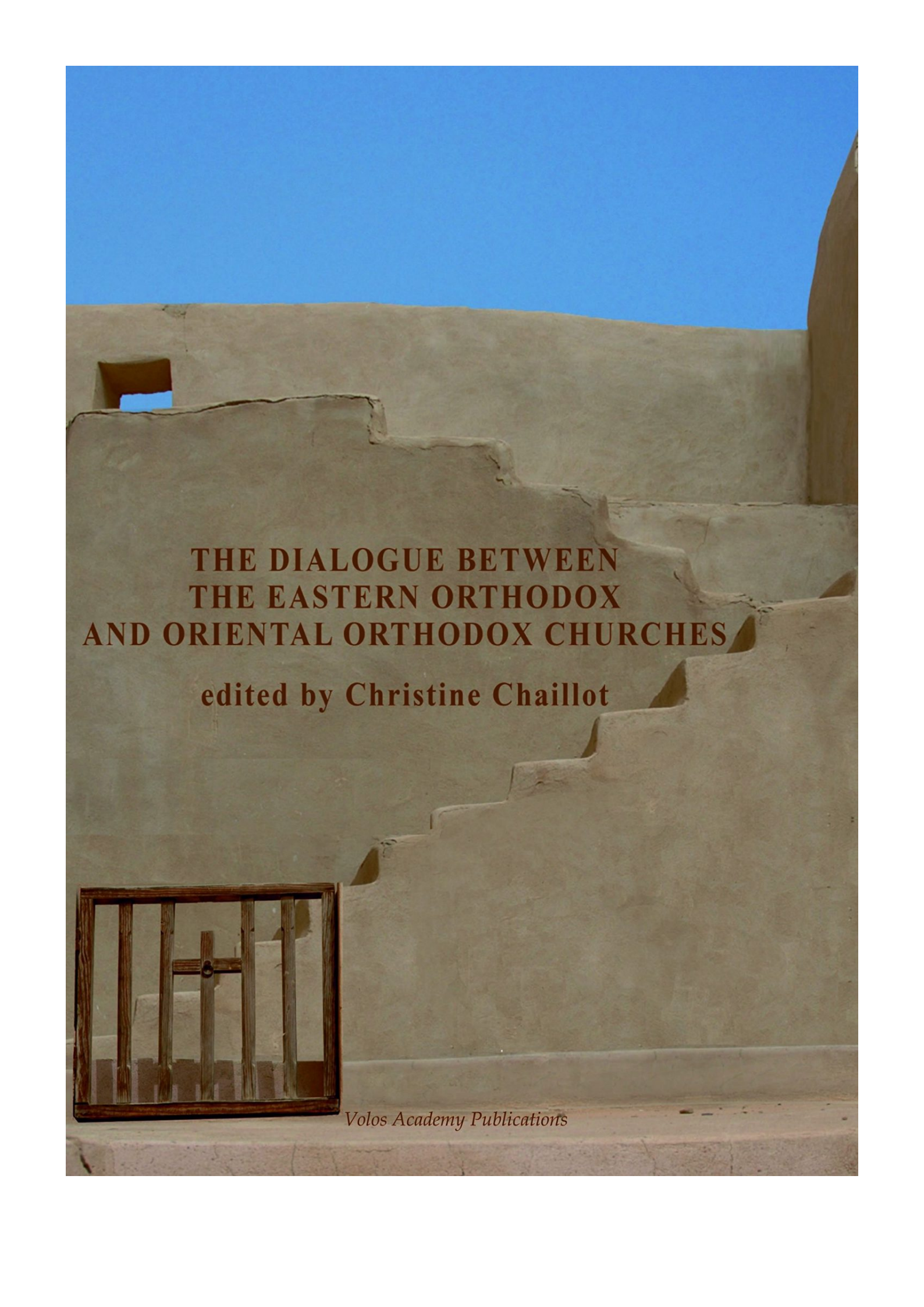
Ο 20ός αιώνας έδωσε πολλές ευκαιρίες να γνωρίσουμε αυτές τις εκκλησίες. Οι συναντήσεις και οι θεολογικοί διάλογοι έγιναν αφορμή να διαλυθούν πολλές παρεξηγήσεις που είχαν αποκρυσταλλωθεί στο πέρασμα των αιώνων. Μένουν

ωστόσο αρκετά να γίνουν, ώστε η συνάντηση να αποκτήσει την πληρότητά της.

Υπάρχει ένας άνθρωπος, ο οποίος εδώ και δεκαετίες μοχθεί άοκνα για τη γνωριμία αυτήν. Πρόκειται για την κα Christine Chaillot, Ελβετή στην καταγωγή και χριστιανή Ορθόδοξη, που έχει αναλώσει τον εαυτό της στην υπόθεση της προσέγγισης με έναν κόσμο που έχει τόσα κοινά με την Ορθοδοξία. Με πολλά βιβλία στο ενεργητικό της, σχετικά με την ιστορία και τη διδασκαλία αυτών των εκκλησιών, προώθησε την υπόθεση της εξοικείωσης ανάμεσα στις δύο παραδόσεις. Μέσα από πολλά ταξίδια της στις χώρες των Αρχαίων Ανατολικών εκκλησιών, εργάστηκε ώστε αυτή η συνάντηση να έχει πρακτικό χαρακτήρα και να αγγίζει το μέσο πιστό.

Πρόσφατα, μια ακόμη προσπάθειά της ήρθε κοντά στο ελληνικό κοινό. Πρόκειται για το συλλογικό τόμο με τίτλο: «The Dialogue between Eastern Orthodox and Oriental Orthodox Churches» (στην αγγλική γλώσσα), που επιμελήθηκε η ίδια και τον οποίο εξέδωσε την περασμένη χρονιά η Ακαδημία Θεολογικών Σπουδών Βόλου. Στο έργο παρουσιάζονται από διαπρεπείς Ορθοδόξους θεολόγους (Μητρ. Γεώργιος του Όρους Λιβάνου, Μητρ. Ιλαρίων Αλφέγιεφ, π. Andrew Louth κ.ά.) οι πτυχές της Συνόδου της Χαλκηδόνας, ενώ προσωπικότητες από το περιβάλλον των Αρχαίων Ανατολικών εκκλησιών παρουσιάζουν το προφίλ των επιμέρους παραδόσεων. Τέλος, παρατίθεται το υλικό από τους διαλόγους που έχουν διεξαχθεί μέχρι τώρα.

**THE DIALOGUE BETWEEN
THE EASTERN ORTHODOX
AND ORIENTAL ORTHODOX CHURCHES**

edited by Christine Chaillot

Volos Academy Publications

Ο εν λόγω τόμος ασφαλώς προσφέρει μία πλήρη εικόνα για το παρελθόν των σχέσεων της Ορθόδοξης Εκκλησίας με μια εγγύτατη ομάδα παραδόσεων, το παρόν της συνάντησης μαζί τους και το μέλλον των προοπτικών που διανοίγονται από αυτήν την αλληλογνωριμία. Οι συντελεστές του ήρθαν να καλύψουν ένα σοβαρό κενό στην υπάρχουσα βιβλιογραφία και είναι ευχής έργον να έλθει σύντομα η μέρα που θα κυκλοφορήσει η ελληνική μετάφραση της κατάθεσης αυτής, ώστε να γίνει κτήμα περισσότερων ενδιαφερομένων.